

Akce č. 19

D O B Ř Í Š

sobota 21. listopadu 1998

Ahoj lidi,

ještě jste ani nedočeti History of Jevany a už je tu pozvánka na další akci **BBCC** - v pořadí již 19. akci s názvem **Dobříš**, která je opět pouze jednodenní a koná se v **sobotu 21. listopadu** v okolí již zmíněného brdského městečka.

Srazy a vše co s tím souvisí:

vzhledem k tomu, že všichni vědí, kde leží Dobříš (alespoň to předpokládáme a kdo neví, ať hledá na jih od Prahy) a rovněž doufáme, že každý ví, jak se na Dobříš jede (pro neznalé je to dálnice na Příbram a Strakonice), bude **SRAZ až na Dobříši** cca 1km **po sjezdu z dálnice na Dobříš**. Z dálnice tedy odbočíte, za hvízdotu pneumatik jedete po dvou kolech mírné serpentinky pak mírný skopec až vjedete do Dobříše. Na úpatí skopce je **železniční přejezd**, který je proslavený tím, že v jeho blízkosti kdysi projela lokomotiva barákem a zanechala po sobě ve zdi velkou ... (hádejte co!). Na tomto železničním přejezdu raději nezastavujte, ale přejeďte jej a těsně za ním je prostranství, kde se dá parkovat, kde se dobře uvidíme a kde se tedy srazíme v

sobotu 21. 11. v 9:45.

Odtud se přemístíme na hezčí místo, kde budeme parkovat - POZOR ne na náměstí, ale poblíž náměstí u Rondošáků (to není restaurace).

Trasa, ...:

Odjezd - předpokládaný odjezd na kolech z Dobříše od Rondošáků je v **10:30 hod.** (pokud ale zase nebudeme čekat až někdo doma dopije ranní kávu)

Místo - budeme se pohybovat v okolí Dobříše - tedy zřejmě mezi Dobříš a Novým Knínem, plánována je též projížďka Královskou oborou u Dobříšského zámku

Délka trasy - záleží na počasí

Jídlo, pití - zkrátka péče o naše hladové žaludky:

Oběd - vzhledem k tomu, že se již brzo stmívá, posezení u teplého jídla v hospodě je plánováno až na závěr, takže si s sebou vezmete svačinu přiměřenou vašemu žaludku (piknik v trávě má také něco do sebe)

Co nesmíte zapomenout:

- **kolo** a vše potřebné k absolvování alespoň 30-ti kilometrů

- **svačinku**

Na co si můžete vzpomenout:

18. 11. bude mít narozeniny Honza Vaněk a 22. 11. (tedy Den Po Té) Kája Kalivoda

Všechny možné dotazy i nedotazy vám zodpovíme na známých číslech a mejlech, pokud možno dejte vědět, kdo pojedete a kdo ne (ať víme na koho máme na srazu čekat) a v sobotu AHOJ !!!

Jirka Kr. (námět) a Honza + Vrstevnice (realizace)

Praha, 23. 11. 1998

Ahoj lidi,

BBCC

určitě se v sobotu našlo hodně těch, kteří si ráno při pohledu z okna pomysleli cosi o zákazu vycházení, ale my jsme se ranním mrazíkem nenechali odradit a přesně podle plánu jsme vyjeli na

19. akci **BBCC**, která se tentokrát konala v oblasti Brd a nesla název **Dobříš**. Nutno přiznat, že mnozí z nás (ne-li všichni) s kolem při teplotě pod nulou vyjeli poprvé, ale byl to pro všechny (jako ostatně letos při akcích **BBCC** již mnohokrát) nezapomenutelný zážitek. Takže hezky od začátku.

8,53 - v Mexické jsem přibrala Vaška a společně jsme vyrazili směrem na Smíchov a po Strakonické dálnici na Dobříš. Ačkoli celou noc mrzlo, dálnice byla téměř suchá, takže se jelo bez problémů. Někde za Cukrákem (kolem Jíloviště) nás minula Radka Dvořáčková - ovšem na naše blikání apod. vůbec nereagovala, takže jsme lehce zneklidněli, zda to vůbec byla ona. Diskusi ale rázně ukončil Vašek, který prohlásil, že v Praze je určitě jen jediná ženská, která řídí Espace s naloženým kolem a že nás určitě musela vidět, protože auto s kolama na střeše se přehlédnout nedá.

9,34 - s desetiminutovým předstihem jsme stanuli (**Vrstevnice + Vašek**) na srazu v Dobříši a ať jsme se rozhlíželi jak jsme chtěli, Radka nikde, takže jsme začali přemýšlet kam vlastně jela a zda se vůbec zmiňovat o tom, že nás mījela. A navíc nám zhatila náš plán ohřát se v Espace.

9,43 - přijela **Radka**, čímž ukončila veškeré naše pochybnosti o tom, s kým to vlastně po sobotách jezdí na kole. Rozčarováním ovšem pro nás byl fakt, že si skutečně neuvědomovala, kdy nás na dálnici mījela, natož že vůbec mījela nějaké auto s kolama na střeše.

9,45 (!!!) - tentokrát na minutu přesně přijel **Jirka Kr. + Mírek**.

9,46 - v těsném závěsu za Krejčíkem přijeli **Fialovi** (Zdeněk + Jája).

9,50 - z hospody v Dobříši (kde seděli již od 9,00 !!!) přijel **Brzi + Jirka D.**

9,59 - přijel **Jarda Valach** (známý od Zdeňka Fialy, který se rozhodl strávit s námi netradiční sobotu).

Takže nás bylo 10 lidí + 6 aut...

na to, že bylo 8 stupňů pod nulou docela úctyhodný počet a to ještě bylo několik omluvených - otec **BBCC Pepa** musel zůstat doma z rodinných důvodů (měl naprogramovanou rodinnou oslavu Nikolčiného svátku), máma **BBCC Honza** se doma staral o Adélku s podvrknutým kotníkem, **Gábině** výlet rozmluvil Kája (prý v takovém počasí jezdí jenom šílenci) a **Jandovi** (Olda + Marcela) doma nakládali zelí.

No a protože jsme byli v plném počtu, začali jsme se připravovat k výjezdu - opatřili jsme se čelenkami, rukavicema a čepicema, dali jsme první pivo (Jirka Kr. vždycky ví, co si s sebou má vzít) a poměrně rychle jsme se domluvili, že nepojedeme směrem na Nový Knín, ale pojedeme na druhou stranu - na Brdy. Jen Honza naši přípravnou fázi rušil neustálými telefony a posílanými vzkazy, protože doma v posteli nemohl unést myšlenku, že neví, co se na Dobříši děje.

10,15 - konečně jsme vyjeli směrem k nádraží.

10,18 - znovu mījeme naše auta, protože přes nádraží se nedá projet.

Projeli jsme po okraji Dobříše a vyjeli jsme do polí. Kolem nás bylo téměř bílo, sníh se třeptil v zimním slunci, do plic jsme nadechovali studený mrazivý vzduch a v bílém tichu bylo slyšet jen křupání sněhu pod našimi kolama. Zimní romantiku jen lehce narušovala namrzlá cesta, po které nám občas kola neovladatelně tancovala. Cesta se dlouho vinula kolem oplocené obory, kde na nás jukaly hladové srnky, ale pak jsme měli konečně možnost uvědomit si, že jsme na Brdech - začali jsme stoupat na hřeben. Původně mírný kopeček se pozvolna měnil ve stále prudší stoupaní - a nutno říci, že dokopce, které bychom v létě zvládli s jedním prstem v nose se na sněhu

zdořávaly poněkud hůře, ale přesto jsme v naší malé skupině ujížděli lesem poměrně rychle a i na křižovatkách jsme na sebe čekali jen krátce (ono se ani moc dlouho čekat nedalo, protože se o člověka okamžitě začala pokoušet zima).

11,17 - Brzi se na vlastní kůži přesvědčil, že kolo skutečně nepříjemně podkluzuje - zkrátka ocitnul se na zemi.

11,28 - 11,40 - zhruba po 30-ti minutách, kdy jsme ujeli úctyhodných 8,5 kilometrů, jsme stanuli na hřebeni - na místě zvaném Stožec. No a vzhledem k tomu, že v našich lahvích různé nápoje pomalu zamrzaly, pohostil nás Brzi teplou černou kávou a teplým ovocným čajem (konečně nadešla chvíle, kdy jsme mu soustavu termosek mohli jen závidět).

Ze Stožce jsme se vydali na hřebenovou cestu, o které nám Brzi tvrdil, že jí projížděl na jaře - začátek prý je trošku nepříjemný, ale pak nás čeká nádherná cesta. Nevím, jak cesta vypadala na jaře, ale ten nepříjemný začátek trval 6 kilometrů a byl to tvrdý cross (a to pomijím skutečnost, že hned na začátku jsme museli zdolat polom, ve kterém jsme i krátce zabloudili). Neustále jsme se snažili kličkovat mezi kořeny a kameny, které kromě toho, že nepředstavitelně klouzaly, nebyly pod sněhem mnohdy ani vidět a o jejich přítomnosti jsme se dozvíдали až když jsme po nich uklouzli. Navíc se střídaly se zmrzlými rozbahněnými úseky, přes které se nedalo jet už vůbec. Na druhou stranu jsme si ale zase vyzkoušeli všechny možné lesní nástrahy v zimních podmínkách a nikdo z nás nemůže říct, že by se cestou nudil.

Ale každá legrace jednou končí a tak jsme i my ze zasněženého lesa vyjeli na širokou hřebenovou cestu. Všude kolem nás byly bílé vrcholky Brd a jen Vašek krásu zimní romantiky příliš nevnímal, protože mu docela slušně mrzly nohy, což je při teplotě pod nulou dost nepříjemná záležitost. Ale protože nikdo z nás nevěděl, jak mu pomoci (tření omrzlých nohou sněhem Vašek sice mlčky, ale zásadně odmítal), nezbylo mu nakonec nic jiného než sednout na kolo a doufat, že to vydrží až do hospody...

... a tak jsme vyjeli hřebenovou cestou. Kola nám podkluzovala ve zmrzlých vyježděných kolejkách, sníl se ve slunci modrobíle třpytil a k prvnímu kiosku nám zbývalo asi 6 kilometrů.

12,40 - Brzi opět nevybalancoval smyk a spadnul. Tentokrát si ovšem o cosi roztrhnul rukáv bundy.

12,45 - sice jsme úspěšně dorazili ke kiosku na Kytínské louce, ale ten otvíral až v 15,00 (pokud vůbec v zimě otvíral), takže jsme se překvapivě rozhodli nečekat až otevrou, ale zvolili jsme návštěvu hospody v Kytíně.

12,52 - opět pád - na nám známém sjezdu do Kytína, kde kluci v červnu při akci Brdy vesele závodili, jsem se pro změnu natáhla já. A nutno přiznat, že tentokrát nikoho závodit ani nenapadlo - po zasněžené namrzlé silnici jsme do Kytína sjížděli velmi opatrně a pomalu a velmi špatnou sjízdnost tohoto úseku dokládala i drobná dopravní nehoda (policejní auto versus místní chatař), kterou jsme cestou minuli.

13,06 - 13,50 - hospoda v Kytíně. Bylo rozhodnuto, že se zde jen ohřejeme, tedy NEBUDEME zde obědvat, což někteří sice dost těžce nesli, ale nakonec museli přece jenom uznat, že je lepší posedět v hospodě až na konci - no a tak jsme dali jen pivo, grog, horkou griotku, čaj, drškovku (ta byla pro tento účel vyjmuta z pojmu oběd) a nakládaný hermelín. Vašek si konečně rozehřál nohy a začal s námi zase vesele komunikovat a po ujasnění trasy jsme se opět vydali na cestu.

14,10 - sice už to začínalo být nudné, ale Brzi byl opět na zemi. Tentokrát si ovšem neroztrhnul nic, takže jsme pokračovali v klidu dál...

... projeli jsme Voznici - zde někteří opět chtěli navštívit hospodu, ale byli umlčeni většinou hlasů, a tak jsme pokračovali kolem dálnice a (na návrh Jirky Kr.) do bývalé obory zvané Králova stolice. Co zde jaký král dělal a o jakou stolicí vlastně šlo, jsme se nedozvěděli (i když námětů nás napadlo dost), ale nutno Jirkovi přiznat, že projížďka tímto bývalým parkem ve tvaru šestiúhelníku (o průměru cca 5 kilometrů) byla vskutku příjemná. Na mírném návrší uprostřed obory jsme si u dřevěného altánku ještě jednu odpočinuli, dojedli jsme poslední chleby a namrzlé

sušenky a dali jsme si příjemně vychlazené pivo. Jen Brzi se naší siesty nemohl účastnit, protože ho do svých spárů ulovila jakási místní postarší turistka a kromě svých sokolských turistických vzpomínek ho zavalila i doporučením jaká cesta z obory ven by měla být pro cyklisty nejlepší a kudy se máme vydat na Dobříš. Nutno přiznat, že Brzi čilou turistku sice trpělivě vyslechnul, ale

BBCC

my jsme nakonec doporučenou cestu odmítli a rozhodli jsme se jet zpět „po přeponě“ - tedy kratší, i když údajně horší cestou. Po absolvování lesního crossu ze Stožce nás totiž dneska již horší cesta potkat nemohla. A opravdu to nebylo nic hrozného - během deseti minut jsme stanuli na pokraji Staré Hutě, kde jsme se dost dlouho nemohli dohodnout, zda následujících 200 metrů projedeme lesem nebo kolem dálnice (koho to zajímá - nakonec zvítězila menšina ve složení Jirka Kr. a Zdeněk a jeli jsme lesem), no a pak nám již jen zbýval zhruba 1 kilometr po silnici k nádraží v Dobříši.

15,30 - Dobříš. Rychle jsme naházeli kola na střechu (Radka do auta), rozloučili jsme se s Jardou, který musel za rodinnými záležitostmi do Prahy, a přemístili jsme se naproti do hospody Na prachandě.

Privítalo nás příjemné prostředí a teplo a hned u prvního piva a čaje jsme s překvapením zkonstatovali, jak je příjemné, že nám u stolu NIKDO (!!!) nekouří. Všichni jsme se i dobře najedli (zklamáním pro nás byla pouze skutečnost, že neměli banány, takže jsme si rychle museli nechat zajít chuť na banán s čokoládou) a postupně jsme se dozvídali i o dalších pádech dnešního dne. Téměř všem se podařilo více či méně nepříjemně sklouznout - jen Vašek tvrdil, že pod ním upadlo kolo, on ne. V hospodě jsme strávili příjemnou hodinku a půl a rozhodli jsme se, že takováhle hospoda se musí určitě navštívit ještě jednou. A protože na Brdech je ještě mnoho tras, které jsme neprojeli, určitě se sem zase vrátíme.

Skončil náš první výlet na sněhu a ačkoli byla docela slušná zima, dalo se překvapivě jet bez větších obtíží. Zasněžené lesy kolem nás byly v tom sněhovém bílém tichu nádherné a jen radary a betonové stavby čouhající občas nad vrcholky stromů dávaly tušit, že pod tou křehkou skořápkou zimní romantiky se skrývají pozůstatky rozdělené Evropy. Ale snad se někdy dočkáme i toho, že radary a raketová síla jednoho dne zmizí a přestanou narušovat oblou linii brdských hřbetů.

Rekapitulace:

<i>Celkem se zúčastnilo:</i>	10 lidí
<i>Celkem psů:</i>	0
<i>Celkem aut:</i>	6
<i>Počasí:</i>	zimní romance, t = předpověď cca -5° - -1° C, skutečnost cca -8° C
<i>Celkem jsme ujeli:</i>	31 km
<i>Hrubý čas:</i>	5:30
<i>Čistý čas:</i>	2:36:29
<i>Průměrná rychlost:</i>	cca 11,9 km/hod.
<i>Trasa:</i>	Dobříš - po zelené turistické značce - Obora - Židův palouk - po modré turistické značce - Stožec - po žluté turistické značce - Na soudném - Na rovinách - po červené turistické značce - Kytínská louka - Kytín - po červené turistické značce - po zelené turistické značce - Voznice - po žluté turistické značce - Králova stolice - Stará Huť - po modré turistické značce - Dobříš - hospoda Na prachandě.
<i>Cesta:</i>	rozličné terény, ale všechny zasněžené a namrzlé - přesto pohoda

Takže za 14 dní při závěrečné megaakci **BBCC** letošního roku se na všechny těší

Vrstevnice